

אך באמת כשתדקדק בלשון ר"מ דלעיל ואילנא
דטוב ורע דאיהו איסור והיתר כו' ולא אמר
תורת איסור והיתר או הלכות או"ה אלא ר"ל דגוף
דבר האסור ודבר המותר הוא מאילנא דטוב ורע
שהוא קליפת נוגה כמ"ש בע"ח. וזהו לשון אסור
שהקליפה שורה עליו ואינו יכול לעלות למעלה כדבר
המותר דהיינו שאינו קשור ואסור בקליפה ויוכל לעלות
ע"י האדם האוכלו בכוונה לה' וגם בסתם כל אדם העובד
ה' שבכח האכילה ההיא לומד ומתפלל לה' ונמצא
שנעשה אותיות התורה והתפלה העולה לה' מכח הנברר
מהמאכל ההוא וזהו בחול אבל בשבת שיש עליה לקליפת
נוגה בעצמה עם החיצוניות שבכל העולמות לכן מצוה
לאכול כל תענוגים בשבת ולהרבות בבשר ויין אף שבחול
נקרא זולל וסובא. משא"כ בדבר איסור שאינו יכול לעלות
לא בשבת ולא בחול גם כשמתפלל ולומד בכח ההוא אם
לא שאכל לפיקוח נפש שהתירו רז"ל ונעשה היתר [גמור].
אבל הלימוד בתורה אף הלכות איסור והיתר טומאה
וטהרה שהם המשניות וברייתות שבגמרא ופוסקים
המבארים ומבררים דבריהם להלכה למעשה הן הן
גופי תורה שבע"פ שהיא ספי' מלכות דאצילות כדאי'
בזוה"ק במקומות אין מספר ובריש תיקונים מלכות
פה תורה שבע"פ קרינן לה ובאצי' איהו וגרמוהי חד
בהון דהיינו שאור א"ס ב"ה מתייחד באצילות בתכלית
היחוד שהוא ורצונו וחכמתו המלוושים בדבורו שנקרא
מלכות הכל אחד: